

Buffalo :: Bill

Hrdina divokého zapadu.

Sklepník se chybíl, kdežto kula zlatokopa mu projela hlavou, takže se okamžitě skácel mrtve na podlahu.

"Napřed mi nali vody do pálenky a potom by mne byl ke všemu ještě zastřelil!" omlouval se vrah docela hrostejně. "Myslím, že mně nikdo nesmí mít za zlý, přispíšl-li jsem si!"

A nemylil se — nikdo mu toho nezazlíval.

Kaziti pálenku vodou bylo v Red Pocketu — aspoň v herně "u modrého d'ábla" — větším hřichem než vražda. V očích těchto etitelů dražho mléka byla to zrovna svatokrádce!

Jaký tedy div, že rázem pohasla všecka sympatié pro ubohého Grimesa! Celé shromáždění surcové uznalo, že došel jen zasloužného trestu, a Hřimál — jakožto spravedlivý, odhadlaný mistitel — vzrostl před nimi najednou v národního reka.

"Hej, kamaráde rád bych trochu pálenky" vzkříkl zuřivce na druhého sklepníka. "Ale optej se tuhle Grimesa, jakou piju!"

Polekaný hoch třesoucíma se rukama nali mu nejlepší pálenky, jakou měli.

"To je ona! — Mne bude někdo učít rozeznávat pálenku od vody?" zamručel neurvalec, když ochutnal.

A obrátil se k ostatním, dodal: "Sem, hoši! Na tu zlosi si vypíjeme každý jednu nebo dvě — já platím! Aspoň ted' můžeme být jisti, že dostaneme pálenku jak ji Pán Boh stvořil."

Hoši se ovšem nedali nutiti.

Shlukli se kolem Hřimala k nálevnímu stolu, nedbajíce, že za ním leží na podlaze mrtvola neštastného Grimesa. Sklenka za sklenkovou tekla do jejich bezdených hrdel.

Vzor tomu zavládla v herně stísněná nálada a několik bázlivějších se raději nepozorovaně vystřítilo.

Zbyly chlapi, hledající zámků k hádce, bez které nemohli dlouho vydržeti — jako ryba bez vody, brzy se rozdělili na dva tábory. Jeden sváděl vínu na slavného zvěda, který prý neměl vyzvání opilého zuřivce přijímat, druzi se ho zastávali, tvrdíce, že mu nezbývalo nic jiného. Kdyby jeho vyzvání bylo zamítl, byl prý by teprve soudný den.

Buffalo Bill zůstal klidně seděti na svém místě, necháte se do něčeho měchat. Několik jeho "přívrženců" pospíšilo k němu a sdělilo mu, že Hřimál právě skolil sklepníka Grimesa — neboť se jím zdálo, že si toho slavný junák nevšiml. Na zlost prý pije už třetí láhev pálenky a je tedy všechno schopen.

"Prve si s vám necháte začít, protože zná vás pověst!" mnil jeden chlap, kterému patrně nevíce záleželo, aby se Billu Codymu zavděčil. "Snad právě proto se dal znova do chlastu, aby se napil kuřáče?"

"Ano, Bille Cody, uvidíte, že ted' s vám začne jinak — s revolverem v ruce — a to znamená jistou smrť!" dotvrdzoval jiný.

"Prosím vás, bud'te tak dobrí a dejte mi pokoj!" odbyl je Buffalo Bill klidně.

"Nepohrdejte naší radou — věřte, že s vám dobře smyslime!"

Ale Buffalo Bill se pořád jen pohrdlivě usmíval.

"Nebojte se o mne, pánové!" řekl s důrazem. "Nikdy hádek nehledávám, leda sejdou-li se s někým, koho jest mou povinností zničit. Ani mi nenapadne, abych se dával do hádky s vaším soudruhem. Vyzval mne ke hře a já jsem vyzvání přijal — co je na tom zlého? Ostatně myslím, že na hru již dávno zapomněl."

"Je vidět, že ho neznáte. — Hleďte, již se k vám valí jako čtyří!"

A skutečně se Hřimál hned na to objevil u stola.

Dopadl na židli, až zasténala, a

karty.

Hřimaj hrál mnohem opatrnejí a chladnokrevněji než se jeho protější nadáli. Neustále počítal a uvažoval. Najednou si z hluboka oddechl a zvolal vítězne:

"Nuže, Bille Cody, mám sto v ruce!"

"Mé karty stojí za jednou tolik!" odpověděl slavný junák klidně.

"Dobrý, držím!"

"Já též!"

"Výhra jest vaše!" zaskřípal zlatokop vztékly.

Karet však neukázal a Buffalo Bill klidně shrnul peníze k sobě.

Hřimaj neříkal nic, ale že ho prohlašuje za jednou zvláštní výhru, takže jsem jich nemohli zachránit. Ale sotva jsem slyšel, co se stalo, umínil jsem si, že Buffalo Bill jest dnes v noči zemře a já že budu jeho dědicem, oběhráv jeho napřed o všecky jeho peníze."

"Proto jste mne vyzval ke hře?"

"Proto!"

"Hm, pak jste měl rozhodně velkou smůlu! Neboť — jak víte — šestkrát v kartách učinilo, mne vaším dědicem."

"Zatím ano. Ale ještě není všem dnům konec!"

"A co byste ještě rád?"

"Toho je celá hromada! — Přede vším ať všechni zde přítomní mužové vži, že já a Dunn jsme vidieli, jak jste se v cíti vloupati do chýže Dickovy!"

Hřimaj mrůčku ozvalo se mezi diváky. Buffalo Bill však řekl docela klidně:

"Nic více? — Pak mi značně ulevilo neboť jsem se domníval, že se mne opováží nařknouti z falesné hry!"

"To ne, falešně jste nehrál, neboť jsem se vám dobře díval na prsty!" zasmál se Hřimaj. "Ale — jak jsem řekl — viděl jsem vás a Dunnem, jak jste se dohýbal do chýže Dickovy a jak vás Tom a Jerry z té práce vyrůšili.

Vy však jste byl hbitější než oni. Okamžitě jste je měl pod ústím svých revolverů, načež jste je spoušť jako zloděje a přivedl do Red Pocketu. A zatím jste sám byl zlodějem!"

"Proč pak jste se hned svých přátel neužalil?" otázal se Buffalo Bill, když utichla vřava, kterou vzbudil Hřimaj svou křivou obžalobou.

"Byli jsme daleko v horách a trvalo dlouho než jsme sestoupili. Pospíšili jsme hned do Red Pocketu, ale bylo již pozdě. Ubozáci byli na vaše svědectví náhle od-

souzeni a zrovna popraveni.

Uminuli jsme si hned, že tu včetně tak nenecháme, a protože zde je pohromadě ještě vše obecné než je třeba k rádnému soudu, myslím, že jsme oprávněni, vyřknouti nad vámi ortel smrti a oběstiti vás jako pravý vinník vedle nevinné popravených!"

"Nořekl byste raději, že jsem se dal dobrovolně oběsit! Neboť vězte, že velení pevnosti, plukovník Wood, bude od obec žadat určitou zprávu o mé smrti, a tu by zpráva ta rozhodně změla lépe, než kdyby se napsalo, že jsem byl oběšen pro krádež."

Zevrující mužové obdivovali se chladnokrevnosti slavného zvěda, který vzdáleně nebezpečí oponoval. "Mám ještě kdesi zásobu, ze které ho mohu každou chvíli doplnit. — A ted' ukažte karty, Bille Cody, neboť jsem jist, že tentokrát je výhra moje!"

"Čtyři esa" vzkříkl po něm zlatokop vztékly. "Čtyři esa proti čtyřem králům? — Tof podvod!"

"Co žvaníte, příteli? Sám jste karty míchal a rozdával — proč pak jste nepamatovat na sebe?" zašmásl se Buffalo Bill, shrabuje tisíce dollarů. "Ostatně si můžeme zahrát ještě jednu, abyste měl příležitost, dostati své peníze na západ a neboť jsem jist, že jste byl opravěný!"

"Nedělejte raději, že jsem se dal dobrovolně oběsit! Neboť vězte, že velení pevnosti, plukovník Wood, bude od obec žadat určitou zprávu o mé smrti, a tu by zpráva ta rozhodně změla lépe, než kdyby se napsalo, že jsem byl oběšen pro krádež."

"Věříme, že Buffalo Bill jest vinen — a proto až vás vysvětlíme!"

Taková a podobné výkřiky opakovaly se ze všech stran a dodávaly ohrozenému surovi nové odvahy.

"Mluvte si, co chete, Bille Cody!" zamručel mstivý ochlasta. "Znám vás dobré, abych věděl, že si umíte stejně člověka dobráti jako točit plášť po větru! Ale tentokrát se nevykroutité — když vás žvaníte, že jste dohrána!"

"Možná, že ještě není! — Jaký pak je trumf?"

"Katova oprátká — abyste věděl!"

"A kdo na ní bude viseti?"

"Kdo jiný než vy?"

"Tedy mne do opravdy chete oběsit?"

"Ano, oběsite vás — a to hned!"

"Bez sonce?"

"Soudcem jsem já a tamhle jsem porotce!" ukázal na muže u protější zdi, kteří ani nedudali.

"Ortel smrti jsem nad vám již vyříkl a protože se proti němu někdo neozývá, pokládám jej za povrženou."

"A kdy bude vykonán?"

"Ještě před východem slunce!"

"Hm, a nemyslite, že je to trochu brzy?"

"S našimi ubohými hochy jste nenašli ani tolík okolků!"

"Ani jste jim nedopřáli času, aby se pomodlili za pěkné počasí na cestu do pekla."

"A vy jste mne opravdu viděl, když jsem se vloupal do chýže

Dickovy?"

"Viděl jsem vás!"

"Dobrá, a kde pak je druhý svědek, který mne také viděl?"

"Tamhle můj přítel Dunn!" učinil Hřimaj na muže, který se schovával za ostatními, jako by ne měl dobré svědomí.

Zvláště u chlapa, který se jím postavil v čelo, měl Buffalo Bill velký vroubek.

Běda každému, kdo by se byl za těchto okolností slavného zvěda za stal! Byla by to jeho jistá smrt a jemu by tím nepomohl. — Také to nikomu z přítomných ani nenašlo.

Prozatím se Hřimaj arcí nacházel v mocí svého protivníka, který však byl ještě více ohrožen než on.

Život obou těchto mužů visel na nitce a Buffalo Bill věděl, že by už dřívno byl nebožtíkem, když neměl v rukách i život náležitá směsky.

Najednou si na cosi vzpomněl a vykřikl co nejhlasitěji:

"Aj, ted' vás již poznávám, Hřimaj! — Už vám, kde jsem vaši sprostou tvář viděl! Byl jste členem roty Prašivého Petra! Není tomu dřívno, co jste mne obklíčili v lese a chtěli mne zavraždit, úmyslně tvrdice, že jsem Hedvábný Sam, strašný vůdce lupičů.

Pronásledujete mne svou nenávistí — nemáte touzeňského přátele, než abyste mne zprovozili se světa, protože padouchům vašeho kalibru jsem po čertech nepohodlný.

Nuže, provedte si svůj úmysl, Zdímaj, neboť já se smrti nebojím! Jen to vám povídám, dojde-li k rozloučení se světem, pak i vteřiny vašeho životu jsou seštětiny! — Abyste mne pověsilis, na to se marně netěste. Stojím vám za to, že do mého posledního vzdoru na mne nikdo z vás rukou nezáhne!"

Hřimaj stál bledý jako snarf. Cítil už, v jaké se octl bryndě.

Byl by hrozně rád viděl Billu Codymu na šibenici. Ted' však uznával že se toho nedočká — protože by život jeho hasil dřívě než by se soudruhové k Billu Codymu přiblížili. Z krátká již viděl, že sám uvízl v pasti, kterou na slavného junáka nafictil.

To byla tlustá čára přes jeho počet, neboť se vlastní smrti stejně bál, jak rád posílal jiné na věčnost. Už ted' mu zuby drkotaly smrtelnou úzkostí.

Marně namahal mozek, nebezpečím již dřívno vystřízlivěj — nemohl najít východu z této zoufalé situace.

Hravě se mu sice podařilo poslat smečku vztéklych psů na Billu Codymu, ale nevěděl, jak jí říct zase upokojit — ano uzával, že je to holá nemožnost. Rozlacený den chtěl viděti krev, ať je to cokoli — třeba jeho!

Už ted' se dal konec vypočítáti na prstech. Bylo čím dál patrnější, že vzkříkly dav pokládá oba muže u stola za svou kořist. Na před měl Buffalo Bill skoliti málo oblíbeného, za to tím více obávaného Hřimala, potom si to rotařoval ve vzdoru za zámků a vrhne se na něho.

Ale v posledním okamžiku, když byl strašný konec již nevyhnutebný, ozval se u dveří přísný, velitelský hlas:

"Co se to zde děje? — Hej, padouši, když vám napišál, abyste ohrožovali důstojníka Spojených Států? — Z cesty, nebo se vám zle povede!"

Jako polekané stádo ovcí rozprehl se dav na všechny strany, takže doktor Powell mohl se několika skoky dostati ke stolu, u něhož Buffalo Bill pořád ještě držel oba muže revolvery Hřimala v rukou.

"Aj, doktore, přicházíte právě k nejlepšímu!" přivítal jej slavný junák, nespouštějí svého protivníka s očí. "Jako vidíte, musím toho lotra zastrelit, aby se stal terčem pro padělat revolvér, jehož kulky prahnou již po mé krví!"

(Pokračování.)

Předplat'te tento časopis vašim vzdálenějším přát